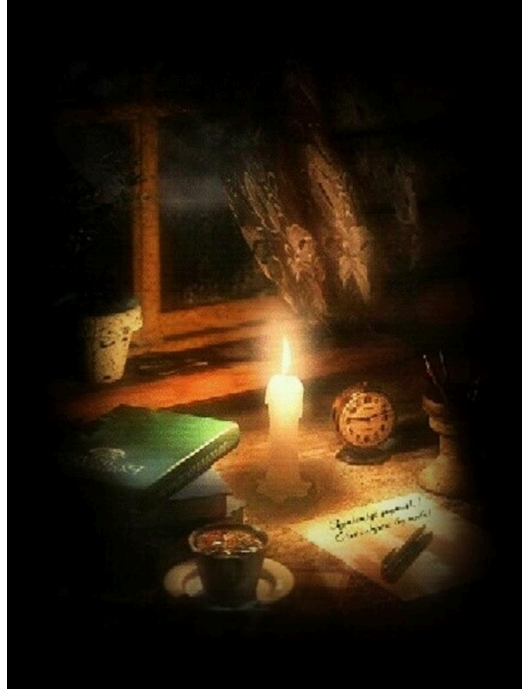

Bu Mektup Sana Dilara

– redfer · 29 Ağustos 2024

bu mektup sana dilara
satırların üstüne
rengini kaybetmiş kurumuş çiçekler dökülmüş
gözyaşı tuzları
hüzün kırıntıları

muhtar titrek ışıklarını salarak
hala aydınlatmaya çalışıyor masayı
her biri son beyazlığına kadar karalanmış onlarca kağıt
kurşunu tükenmiş onca kalem

masanın üstünde vesikalık resimler
onlarca kez çoğaltılmış ama hepsi sen
objektife baktıkları o anda donup kalmış
tüm civarı kaplamışlar
tek tek
bana bakıyorlar

sandalyeyi çekip oturuyorum

avucum da ki resminde gözüm
sonra dudaklarıma yaklaştırıyorum
öpüyorum.., öpüyorum.., öpüyorum.
bir yandan gözlerim doluyor
bir yanda hasretin dilara

*

sen, yanağında bulutlar terleyen dilara
nasıl özlemem seni
dolunaylar kaşının ucunda bir ben olmaya can atarken
serçe kanatlarına düşürülen gölge seni okurken
nasıl hasret duymam sana
sensiz, yabanıl bozgunlar
vahşi yenilgiler sunuyor şimdi türkülere
sensiz..
yörüngesinde fısıltıyla can çekişen yağmurlar
bulanık sellerce akıyor

sensiz ilerleyen zamanda efsaneler kendilerini yakmaktalar
esrarlı havzalarda yollarını yitirmekte çalıkları
güneşin batışı gözlerinde seyredilen sevgililere
hicran elçileri getiriyor umulmadık akşamlar
kimsesiz beldelerde doludizgin şelaler
hüzün niyetine çağlarken
el yazması mektupların
yarın yeniden başlanacak okunmaya dilara

bunca zaman geçti dilara
hala devam ediyorum yaşamaya
yani değişen sadece saçlarımin rengi
duruyor yerli yerinde yüreğim
hem şimdi daha da güçlü
haykırırken adını
etrafa
meydanlara
sokaklara

*

güneş hep güzel batar akşamlarda

her yarın geceye saklıdır çünkü
senin saklı olduğun gibi
kavuşacağımızı bilmesee saatler
sence böyle mi akar
boğaz rüzgarında salınan martılara inat
erguvan dalından baharlar taşınır mı
güz ortasına dilara

soğudukça kaynıyor , yanıyor içim
kanayan şiirler ezberlettin bana
bütün sözler kendiyle meczup şimdi
nefesimde titremeler
ağlayamam
konuşamam ki
mektubun son satırları
har bölerek yazıldı sayfaya
çılgılığı sukutu kadar derin
buğusu muamma bir aşk gibi

öp gözlerimi şimdi
dokunur gibi gökyüzüne
yani böyle bir hayalet resimdir işte benim sevinçlerim
üç yanım deniz
her taraf kör budak
ey karanlıkların en derinliklerinde bile parıldayan
sonsuz aşkım
ey her zerrede aşık olan
bir o kadar perdelenmiş karasevdam
zarfın içine koyduğum gonca güller
senin eline değmeden
renk açmaz oldular dilara

*

bir marazi aşka benzer yokluğun
senin saçın gibi uzayıp gider gecelerden gecelere
yağmurların eteğinden geçer şiirler
örselenir kelimeler aşklar boyu

kuşlar sen şehirdeymiş gibi aldanarak uçarlar boşluğa

dalgın efkarlara bürünür ayrılıklar
bir narin dala tutunmuş serçeler ta göğsünden vurulur
tahammül sancıları ebemkuşağının altında ağlıyorlar
sana veda ederken dilara

redfer